

KINH 1215. XUẤT LY¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, có gia chủ thỉnh Phật và chúng Tăng về nhà họ thọ thực. Sau khi đã đến nhà họ rồi, chỉ có Tôn giả Bà-kỳ-xá vì gặp ngày trực, ở lại giữ tinh xá, nên để dành phần ăn.

Bấy giờ, một số đông phụ nữ của gia chủ ra khỏi tụ lạc, đi đến tinh xá. Bà-kỳ-xá thấy các thiếu nữ có dung mạo đoan chánh, liền khởi tâm tham dục. Lúc này, Tôn giả lại nghĩ: “Hôm nay ta bất lợi, không được lợi, bị khổ, không được vui. Thấy thiếu nữ nhan sắc đoan chánh kia, liền khởi lòng tham dục. Bấy giờ, ta phải làm kệ yếm ly.” Nghĩ xong, liền nói kệ:

*Ta đã được xuất ly,
Xuất gia, sống không nhà;
Tham dục đuổi theo ta,
Như trâu nhớ lúa mạ.
Phải như con đại tướng,
Sức mạnh cầm cung lớn;
Bắn phá trận trùng điệp,
Một người diệt cả nghìn.
Mâu-ni Đấng Nhật Thân,
Trước mặt được nghe nói;
Hướng thẳng đạo Niết-bàn,
Tâm quyết trụ an lạc.
Không buông lung như vậy,
Trụ chánh thọ vắng lặng;
Đối tâm ta không ai
Huyễn hoặc, hay lừa dối.
Quyết định khéo quán sát,
Đối chánh pháp, an trụ;
Dù cho vô số lượng,*

¹. Pāli, S. 8. 1. Nikkhanta. Thera. 1209-1213. Biệt dịch, N^o100(250).

*Muốn đến mê hoặc ta.
Những ác ma như vậy,
Không thể gặp được ta.*

Khi Tôn giả Bà-kỳ-xá nói kệ xong, tâm được an trụ.

M